

Tryggheimhelsing

Utflykt for
innsikt
s. 4-5

Språk av
hjartans lyst
s. 8-9

Klare for
neste steg
s. 12

Leirskule

s. 6-7

Skulevisjon og amerikanske friskular

Tryggheim skular er framleis eit Guds kall. Dei tidlegare Tryggheim-rektorane heldt sterkt fram arbeidet på dei kristne friskulane som eit kallsarbeid. Det ønskjer vi å halde fram også i dag. Gløymer vi kallstanken, gløymer vi noko fundamentalt som var avgjerande ved oppstartingen.

Basar

Takk til Tryggheimvener, Elevlaget og loddseljarar som er trufaste og stiller opp når det er basar. Dette året vart ramma heva frå kr 450 000 til 500 000 kroner. Likevel vart det slutt på loddar allereie i januar. Løpet av ei 2-timars sending på Nytt Liv Media kjøpte lyttarane lodd for meir enn 50 000 kroner! Heile gamlekretsen har vore med på å bidra til eit svært godt resultat også i år der brutto sal til slutt stansa på 582 000 kroner. Også økonomisk har Tryggheim-basaren vore viktig – den har samla inn over 13 mill. kr dei siste 33 åra. Men Tryggheim-basaren si historie er lenger enn som så. Tidlegare larar Erik Grasmo skreiv: "Det hadde vore vanskeleg, for ikkje å seie umogelag, å drive Tryggheim utan denne store støtta frå tusenar av vener, ikkje berre i Rogaland, men også frå andre fylke." I den samanhengen meinte Grasmo at første basaren for Tryggheim vart halden i 1924, og seinare har det vore basar kvart år med unntak av åra då tyskarane okkuperte land og skule. (Kjelde: Hans Torgny Indrebø).

Utdrag fra lista over inntektene på basarane ser slik ut:

1924 – kr 1 124
1934 – kr 3 918
1944 – kr 0 (skulen okkupert av tyskerne)
1947 – kr 10 700

1957 – kr 30 725
1967 – kr 93 756
1970 – kr 107 652
1997 – kr 424 000
2003 – kr 443 000
2008 – kr 500 000

Visjon

For eit år sidan orienterte vi om eit budsjett for 2010 på 1 mill. kr i underskot. Det er gledeleg å kunne melde at reknepen no viser 1 mill. kr i overskot. Høge elevtal, låge renter, gåver og noko utsett vedlikehald ligg bak desse tala som vi er kjempetakksame for! Men Tryggheimbasaren er først og fremst viktig for å ivaretak kontakten med Tryggheimvennene, forbedarane, eigarane og misjonsfolket. Tryggheim har eit føremål og ein visjon. Det er ikkje sjølv sagt at desse blir ståande ved lag år etter år. Dei amerikanske friskulane som klarte det best over tid, - det var dei som pleidde kontakten med røtene og initiativtakarane. Dei hadde ein draum, ein visjon, ein brann. Tryggheim treng også å blankpusse føremålet. Det gjer vi internt, og det gjer vi saman med dykk.

Movement, machinery og monument

At det ikkje er automatikk i at ein skulevisjon er levande for all framtid, minnar oss om kyrkjhistoriens tre M'ar. Mykje godt arbeid byrja som ei vekking og

rørsle (Movement). Etter ein del år vart det meir ein organisasjon utan den første gløden (Machinery). Ein stor fare er då at det endar opp som eit monument utan liv (Monument). Her går ingen fri. Dette gjeld kyrkjer og organisasjoner. Ja, det gjeld faktisk deg og meg også. Vi treng difor alle å leve i vekking og fornying.

Glimt frå kvardagen

Før jul var Vg3-elevane Peter Reilstad og Regine Høie i Etiopia for å sjå på misjonsprosjekta som elevane samlar inn pengar til. Dei har sidan vore flotte representantar for arbeidet i Etiopia. I februar hadde vi leirskuleveker på Tonstadli for alle på Vg1. Dei gjekk på ski, koste seg, vart samansveis og hadde mange flotte opplevingar. Mange av desse Vg1-elevane er misjonærer. Det var eit flott oppslag om dei 16 misjonærbarna som har valt å gå vidaregående på Tryggheim i skolebi-laget til DagenMagazinet.

Ekstra klasse på Vg3 Påbygg til generell studiekompetanse

Det som blir nytta frå neste skuleår er at Tryggheim vil ha to klassar med påbygg til generell studiekompetanse. Det er vi glade for. Det har vore for vanskeleg å kome inn på Vg3 Påbygg. Dette vil gjera dei yrkesfaglege utdanningsprogramma på Tryggheim endå meir attraktive. I tillegg veks også Tryggheim ungdomssku-le. I dag er det vel 150 elevar. Til hausten blir det vel 160 elevar, og det er venteliste for å kome inn.

Tusen takk for omsorg, forbøn og gåver! Vi helsar med Sal 127,1; *Dersom Herren ikkje byggjer huset, arbeider bygningsmennene til fånytte.*

Gjermund Viste

Jesus bryr seg om den ene

Rom 10, 9: "For dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud oppreiste ham fra de døde, da skal du bli frelst."

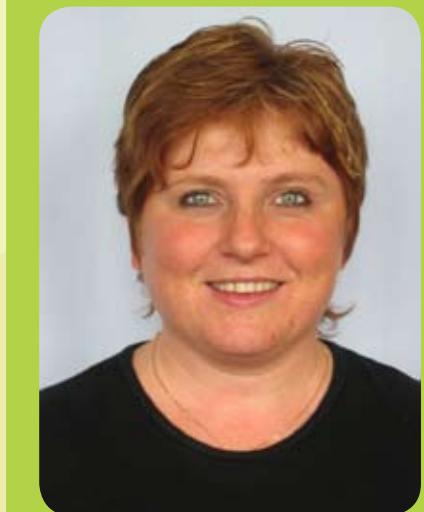
Det er trygt og godt å få tro at Jesus har gjort alt i mitt sted. Jeg kan bare tro at det er sant, så er jeg frelst.

Dette er noe jeg ofte glemmer. Hvordan kan jeg tro at jeg er frelst som gjør så mye galt hver eneste dag? Det er godt å bli minnet om at det var nettopp på grunn av meg at Jesus måtte komme til jorden. Han ble født som et menneske. Han levde her på jorden, og han gikk til og med inn til tollere som hadde stjålet masse, og som mange syntes dårlig om. Men Jesus vil ha alle. Han vet at vi er født inn i en syndig verden, og trenger en stedfortreder for å bli frelst. Derfor døde Jesus for meg og deg. Han stod opp igjen fra døden for meg og deg. Nå lever han i all

evighet, og gleder seg over hver eneste av oss mennesker som kommer til tro på ham.

I Matteus 18,10-14 leser vi om den bortkomne sauens, og om hvordan han som eier sauene forlater de 99 som han har, og går av sted for å lete etter den siste sauens. Og når han finner den, gleder han seg mer over den enn over de 99 som ikke har gått seg vill. Slik er det også med Jesus, han gleder seg over hvert et lite menneske som tar imot ham.

Vi som har fått den flotte gaven helt ufortjent og helt gratis, må skynde oss å dele den med andre slik at alle kan få ta del i den.

Vigdis Øyen
Internatleder

Den sælaste lukka i livet vart di, den gong du til Jesus fekk gå.
Han makta å tilgi og gjera deg fri. Men sa du til andre i frå?

Kvi sa du då ikkje ifrå, om det du hos Jesus fekk sjå?
Kor kan dei vel koma til trua, om ingen vil seia i frå?

Og hjarta ditt burde då fortare slå, ved Golgata-kjærleikens brann.
I barmen din burde det brenna ein trå, at alle må høyra om Han.

Og frelsaren lit på deg det veit du vel, og derfor han bad deg og gå:
Eg byd dykk at de om mitt rike fortel, som først fekk min herlegdom sjå!

Sterke møte for Regine og Peter i Etiopia

Utflukt for innsikt

Mykje å lære gjennom sjukehusbesøk og i møte med dei tilsette på Jinka Hospital

Viss du assosierer ordet utflukt med pastellfarga piknikdukkar og dempa porselekskiring under mildt blafrande parasollar, burde undertekna kanskje ha funne ei anna overskrift for denne saka. Blå himmel var det nok over utflukta som Peter Reilstad (3PB) og Regine Høie (3STb) gjorde første halvdel av november i fjor, men elles

var nok piknikfaktoren heller låg. Likevel var det så absolutt ei utflukt; frå skulekvarden her på Nærø og eit drygt knippe kilometer sørover, til det afrikanske kontinentet er det store kontrastar. Som representantar for årets russ reiste dei to nemleg til Etiopia for å få førstehandskjennskap til prosjekta som russen og elevrådet i felles-

skap samlar inn pengar til dette året. Når Tryggheimhelsing ein dag på ettervinteren set seg ned med dei for å oppsummera opplevingane deira, merkar ein lite til dei vel tretten vekene som har gått sidan dei kom tilbake frå turen. Inntrykka sit der framleis, dei er lett å henta fram att, og det er både engasjement og ettertanke

som pregar dei to russrepresentantane når dei blir bedne om å formidla noko av det dei sit att med etter turen.

Peter visste litt kva han var på veg til alt før han sette seg på flyet. Som misjonær-barn vokste han opp nettopp i Etiopia og har dermed eit nærmare forhold til landet enn mange andre. Men sjølv om han frå før kjenner til misjonærlivet, gjorde møtet med misjonærane eit sterkt inntrykk då han fekk følgja arbeidet deira på nært hald i november.

- Det gjer enormt inntrykk å sjå kva dei ofrar for å hjelpe andre, seier Peter. Dei byter ut ein komfortabel, vestleg kvardag med eit liv som er heilt annleis. Misjonæren og følgde på sjukehuset i sør austlege Ginir, til dømes, hadde verkeleg mange tankar om kva ho ville utretta, og ho verka så inspirert i arbeidet, forklarar Peter og meiner at ei slik haldning gjer inntrykk, særlig med tanke på dei enkle forholda dei lever og arbeider under.

Regine deler oppfatninga av misjonær-kvarden. Ho vart også imponert over all venlegheita dei møtte der dei kom.
- Trass den låge levestandarden, ønskjer folk å dela, også om dei veit at dei beskjande har meir enn nok til å klara seg. Det handlar om ein kultur der det å vera gjestmild ikkje er avhengig av å ha så mykje materielle goder, meiner Regine.

Opphaldet i Etiopia har i alle fall vist dei at det nyttar å bry seg. Dei ønskjer begge å formidla vidare at innsamla pengar faktisk utgjer ein viktig skilnad i arbeidet som NLM gjer i dei ulike prosjekta i landet.

- Det er ei lang rekke store utfordringar ein står overfor i dei områda me besøkte, forklarar Peter. Til dømes har folketallet i Etiopia hatt ein eksplosiv vekst i seinare tid. Dei siste 25 åra er det faktisk dobla, utan at myndighetene heilt har kontroll med utviklinga. Det er lite statleg oppfølging, og dermed er det heilt vesentleg med hjelp utanfrå. Mange med god utdanning, slik som legar, finn seg gjerne jobb i vestlege land, og dermed står ein att med lite kvalifisert personell lokalt. Somme påstår at det er fleire etiopiske legar i New York enn det er i heile Etiopia til saman, og då skjønar ein noko av omfanget av problematikken, seier Peter engasjert.

- Men når ein har sett med eigne auge kva som kan utretta når gode krefter internt får støtte utanfrå, då veit ein at det nyttar, understrekar Regine, som også påpeikar at det ikkje alltid skal så mykje til for å betra situasjonen.

- Få av dei som arbeider i helsevesenet er faglærte, og dei som har utdanning har gjerne berre litt. Difor treng dei også å få tilført kompetanse utanfrå, det er noko som igjen kan skapa gode ringverknader. Peter er også oppteken av "hjelptil-sjølv-

hjelpt", og meiner at den kunnskapen som finst og er så sjølvsagt her i Noreg, kan vera heilt avgjera i andre land. Han såg gode døme på det under opphaldet i Etiopia.

- Både i utviklingsprosjektet i Rayto og i Ginir brukar ein ressursar på å hjelpe til med organiseringa, etablera gode rutinar og ha god kontroll med arbeidet ein driv. Det gjer at ein får utretta meir og sikrar god kvalitet på det ein gjer og dette er jo også viktige bitar av heile biletet, forklarer han.

Då Jærbladet skreiv om turen til Regine og Peter i starten av januar, dukka ordet "håp" opp alt i første avsnittet av artikelen. Men korleis kan dei eigentleg snakka om håp, når ressursfordelinga er så skeiv, utfordringane synest overveldande, og arbeidet ikkje alltid verkar til å ha sjumilsstøvlar på?

Regine peikar på at det kristne håpet alltid er der, det styrker arbeidet til misjonærane og det gjer at dei alltid har noko meir å tilby enn berre pengar, kompetanse eller kva dei no måtte ha med seg. På spørsmål om alt dette helsearbeidet eigentleg er eit misjonsarbeid er dei to også heilt klare.

- Teori må følgjast av praksis. Skal nokon verkeleg høyra Ordet og ta det til seg, må det rammast inn av handling og praktisk hjelp, understrekar Regine. Peter er oppteken av at håpet også er ein dimensjon ved det arbeidet som faktisk vert utretta blant menneske som ofte har frykteleg vanskelege liv og lever under kår som er heilt annleis enn våre. Gjennom å driva godt helsearbeid kan ein kan fjerna noko av redsla som folk har for sjukdom, og ein kan skapa håp om eit lenger og betre liv for fleire, supplerer han.

Det er heilt opplagt at dei innhaldsrike dagane i Etiopia har gjort sterkt inntrykk på russens utsendingar, og ei tidagars utflykt med innsikt for livet må vel seiast å vera vel anvendt tid. At nokon på nært hald har sett og erfart håpet som finst i å driva prosjekt slik russe og elevrådet gjer, skaper inspirasjon til å nå nye innsamlingsmål. Det Peter og Regine seier, kan eigentleg oppsummerast kort og utfordrande: Det nyttar. Det du bidreg med inneber ein forskjell.

Sofie Braut

Marita: Ny norsklærar sidan januar

Ny medarbeidar frå januar: Marita Giljebrekke

Norskseksjonen har fått eit nytt tilskot sidan sist, Marita Giljebrekke (25) har vore lærar i norsk på vidaregående sidan januar og har i grunn ikkje brukt lange tida på å gjera seg kjent på huset. Det er nemleg ikkje meir enn 5-6 år sidan ho med etternamn Skårlund gjekk i gangane her som elev. Ho trivst med å vera tilbake i ei anna rolle, og trass alt har det runne noko vatn under dei fleste bruer også sidan den gong. Etter russetida ved Tryggheim var ho elev ved Fjellhaug og deretter gjekk turen til det høge nord, nærmere bestemt Soltun Soldatheim der ho som eittåring fekk brukt dei fleste sider ved seg sjølv, og også oppdaga nokre nye. -Det beste året, oppsummerer ho, og ramsar uanstrengt opp ei lang rekke gylne minne frå tida som altmoglegkvinne i NLM-regi. Attende i Oslo vart ho endeleg student, og med nordisk, religion og pedagogikk er ho klar til å ta fatt på lærargjerninga.

Marita er framleis nokså nygift. Med to års fartstid i hymens lekkjer, må ein kunna seia såpass. Mannen, Yngve, er nyuttanna lokomotivførar, og no planlegg paret å busetja seg i nybygd hus ikkje langt frå barndomsheimen hennar på Ganddal. I mellomtida leiger dei seg inn i nærmiljøet her i Tryggheimvegen. På fritida trivst Marita på tur, i gode veners lag og gjerne også med handarbeid av ymse slag. Det store prosjektet framover; husbygging og alt som følgjer med, vert nok òg næraast for ein hobby å rekna; meiner Tryggheims ferskaste norsklærar. Velkommen skal ho vera!

Sofie Braut

Kalde føtter varmes opp

Leirskole på 80-tallet

Leirskolen på Tryggheim

– en institusjon med uminnelige tradisjoner

Hvert år, vanligvis litt ut i februar, reiser alle grunnkursklassene på leirskole. Leirskole for Tryggheimlever har tradisjoner langt tilbake i tid. Faktisk så langt tilbake at selv ikke de som har arbeidet her lengst vet riktig når de første klassene dro ut på slike turer. Uansett begynte denne tradisjonen lenge før Tryggheim ble videregående skole. Mye har nok forandret seg siden de første folkehøgskoleelevene reiste på leirskole. Men noe av målet var nok det samme da som nå: å gi elevene en sammensveisende og annerledes opplevelse borte fra den vante skolehverdagen.

Det begynte med langrenn

Regnskapsfører Bodil Voll var elev ved Tryggheim folkehøgskule 1966-67, og husker godt at de reiste på leirskole til Tonstadli.

"Den gangen var det ikke snakk om noe slalåm og skitrekk, vi gikk langrenn", forteller Bodil, som husker best at hun ikke kunne gå på ski. "Rektor Grasmo hadde noen veldig foredrag for oss om hvordan vi skulle kle oss i kulden", husker hun.

Leirskoleveteranen over alle

En virkelig veteran i leirskolesammenheng er Randi Winger Dahl. Hun begynte som lærer på Tryggheim i 1986, og siden det har hun med noen få unntak vært med på leirskolen hvert eneste år. Det vil si minst 20 ganger, og det er sannsynligvis rekord i Tryggheim-sammenheng. I år kunne hun ikke være med på grunn av en vond skulder som gjør at hun ikke kan gå på ski. Men hun har mange gode minner å trekke frem fra sin rikholdige leirskoleerfaring. "De første årene var vi på turer ovenfor Tonstadli på langrennssi. Vi akte også ned heia – det var ganske skummelt!" Randi har vært med på leirskole i all slags vær, og det har ikke alltid vært snø. "En gang høljregnet det under hele oppholdet. Vi fikk ikke engang tørket klærne våre skikkelig mellom hver gang vi skulle ut på tur", forteller hun. Siden en ski-leirskole uten snø kan bli ganske ensformig, satte lederne seg ned og tenkte på hva de skulle finne på for elevene.

"Midt på natten vekket vi alle elevene og kommanderte dem ut i bussene. Vi kjørte dem noen kilometer av sted, stoppet og fikk alle ut. Der kjørte vi fra dem, slik at de måtte gå hjem. Da de kom hjem, fikk de kakao og boller. Elevene syntes dette var veldig kjekt, og det var ingen sure miner.

Dagen etter lot vi som om ingenting hadde hendt, og stilte oss helt uforstående da de begynte å snakke om nattens hendelser".

Høy standard

Randi trekker frem at leirskolen har blitt mer "eksklusiv" nå enn før. Tonstadli har utviklet seg, og det har blitt en helt annen standard på oppholdet. Dette har gjort en del for trivselen mener hun.

"Tidligere måtte vi for eksempel ha med all maten selv, nå får vi den servert akkurat som på et hotell".

Det har vært noen få skader, men ingen veldig alvorlige. "Jeg tenker på dette med muligheten for skader hver gang vi er der oppe", sier Randi, som selv mener hun ikke er så flink til å kjøre slalåm.

"Det er moro å kjøre slalåm, og jeg er heldigvis ikke redd. Jeg foretrekker bakken fremfor langrennsturer - jeg har ingen prestasjonsangst, og bryr meg ikke om klær og moteriktig utstyr!"

Tonstadli

Leirskolen på Tryggheim har vært lagt til Tonstadli ferie-, kurs- og misjonssenter i Sirdal så langt tilbake noen kan huske. Her er det naturskjønne omgivelser med utsikt både til Tonstad sentrum og fjellene

Underholdning på høyt plan

Stine D. Gilja har blitt gravd ned i snøen

omkring. Det at avstanden til sentrum er forholdsvis kort, er det mange elever som setter pris på...

Bjarte Gudmestad, lærer på byggfag og mangeårig leirskoleleder, trekker frem viktigheten av at elevene får en positiv opplevelse av det å være på et kristent leirsted:

"Noen elever har aldri vært på et kristent leirsted før, og vet ingen ting om det arbeidet som drives der. Derfor er det flott hvis de får en god opplevelse av stedet og større innblikk i hvilke aktiviteter som tilbys der".

Randi vil også gi en spesiell honnør til bestyrerparet på Tonstadli, Ingve og Aslaug Nord-Varhaug:

"De er et funn! Et flott bestyrerpar!"

Faglig innhold

Dagene starter med frokost etterfulgt av en fellessamling med andakt. Så er det ut på tur. De fleste vil i skitrekket, men det er også muligheter for å gå langrenn, eller rett og slett bare renne på akebrett. Uansett, siden leirskolen kommer i februar er det vinteraktiviteter som står i sentrum. De siste årene har det blitt lagt mer vekt på at leirskolen også skal ha et faglig innhold, og her har gymlærer Steinar Osaland gjort en stor jobb. Han står for undervisning om skiuftstyr og fjellvett:

"Vi har tre teoriøkter på om lag 20-30 minutter hver. Disse er delt opp slik:

1. Bekledning og mat i fjellet.
  2. Skityper og tilhørende utstyr, skismøring og skibehandling/vedlikehold.
  3. Trygg ferdsel i fjellet.
- Første del blir i stor grad benyttet til råd om hva slags klær man skal bruke i fjellet,

flere lag, sko og skotypen osv. Blir det tid, kommer jeg også inn på hva slags mat som er praktisk å ha med på tur.

Del to blir en demonstrasjon av ulike typer ski. Vi snakker om behandling av utstyret, om utstyrshysteri og skismøring, samt om valg av staver. Litt om type klær etter skivalg er også naturlig - langrenn krever for eksempel andre klær enn alpint. Men ofte går tiden for fort. Utfordringen er også å klare å holde elevene fokuserte. De er ikke alltid like superuthvilte...

Del tre arbeider vi også med i praksis ute i snøen. Da graver vi hverandre ned for å føle litt på kroppen hvordan det kjenner seg å være dekket av snø. I tillegg prøver vi litt kamerat-redning med tanke på frostskader. Elevene går ut parvis, og den ene springer barføtt i snøen. Når han er tilstrekkelig kald, skal parkameraten varme de kalde føttene på magen sin. Dette for å illustrere hvordan enkle midler kan berge lemmer fra forfrysninger".

Februar er en fin tid

Flere ganger har det vært diskusjon om leirskolen bør komme tidligere i skoleåret, for eksempel som en slags bli-kjent-tur kort etter skolestart i høstsemestertid. Men når dette har vært tatt opp med elevene, har de protestert. Leirskolen kommer akkurat i passe tid, mener de fleste. På begynnelsen av skoleåret har de mer enn nok med seg selv og sin egen klasse, og hadde ikke hatt samme overskudd til å ta kontakt med elevene på tvers av klassene. I vårhalvåret derimot, har de funnet seg godt til rette i egen klasse, og leirskolen gir nå store muligheter til å knytte nye vennskap med elevene i andre klasser. For selv

om ski og sport er hovedfokus på dagtid, så er ettermiddager og kvelder satt av til sosiale aktiviteter.

Sosialt og åndelig fellesskap

Sosiallærer Anne Kristine Tengesdal har vært med på leirskolen i flere år nå, og forteller:

"På Tonstadli er det godt å være. Vi har mye plass å boltre oss på. Det er gymsal, dagligstue med spill, stor matsal og god mat, og mange opplever at de får nye venner i løpet av uka. I tillegg til dette, øker nok Coop'en i sentrum omsetningen de dagene vi er der - mange legger en tur innom der etter middag..."

Om kvelden er det samling for alle i dagligstua.

"Den første kvelden er det vi som ledere som har ansvar for, deretter har elevene selv ansvar for underholdningen om kvelden", forklarer Anne Kristine.

Den åndelige delen av oppholdet er også viktig påpeker hun:

"Vi har samlinger på morgenene og kveldene. På morgenene er det andakt før vi begynner med undervisningen, på kvelden er det mer et møte. Vi har elevene som deltar, vi har vitnemøter og vi synger. Det er flott når elevene deler noe med oss andre, det er et av høydepunktene!"

Nå har alle årets grunnkurselever kommet tilbake fra leirskolen - også i år ble det en kjekk opplevelse for deltagerne, og ingen pådro seg noen store skader i skitrekket ...

Anne-Berit G. Aanestad

Randi er med på underholdningen

Kjellaug og Elisebet

Leirscole er gøy, mener Marit-Else, Malena og Elise

Språk av hjartans lyst

Rannveig R. Haugstad og Kirsten L. Gausland er engasjerte og røynde språklærarar.

Rollepel, film og leik blir flittig brukt når meir eller mindre motivert første- og andreklassingar skal lære framandspråk nummer to. Vi har hatt ein prat med Kirsten Lea Gausland og Rannveig Rugland Haugstad, aktive og engasjerte språklærarar på Tryggheim vidaregåande.

Variert språklæring

- Det er mange kjekke måtar å lære språk på, og vi trenar mykje på å snakke. Elevane synest det er gildt. Ein får betre kontakt med folket når ein kan språket deira. I engelsk får ein mykje gratis via internett og filmar, men ikkje i tysk og spansk. Vi har også ein del leik og spel i timane, t.d. rollespel frå dagleglivet, og film, fortel Kirsten. Men litt glosepugg og grammatiseringar må framleis til.

FAKTA OM ANDRE FREMMEDSPRÅK

På studieforberedende er fremmedspråk obligatorisk på Vg1 og Vg2. Har man valgt fremmedspråk nivå I (tysk, spansk eller fransk) på ungdomsskolen, har man to valg på videregående:

1. Fortsette med samme fremmedspråk på nivået over (nivå II) på Vg1 og Vg2 eller

2. Skifte fremmedspråk og begynne med nytt fag på nivå I og ha faget på Vg1 og Vg2.

Man kan ikke begynne på nytt (nivå I) med det samme fremmedspråket man hadde i ungdomsskolen. Har man ikke hatt fremmedspråk i ungdomsskolen, må man ha et fremmedspråk over alle tre årene på videregående skole.

Kilde: <http://www.elev2011.no/matte.html>

Verdensspråket spansk

- Spansk er lett å lese og uttale, men verbboyinga er vanskelegare. Dessutan er det svært ulikt norsk, og ein får ingenting gratis. Men det er eit stort språk i verda, og derfor viktig å kunne, seier spanskklærar Rannveig.

Lett å forstå tysk

- Mellom tysk og norsk er det mykje likt, og det er stor hjelp i forståinga. Men grammatikken er vanskelegare enn den norske, meiner Kirsten. Ho synest språk generelt og tysk spesielt er interessant og spanande. Språk er eit middel til å forstå land og folk, og tysk er stort i europeisk samanheng med ca 100 millionar brukarar.

Spansk i skulen frå 2006

- Spansk var ikkje så vanleg på den tida då eg studerte, fortel Rannveig. Besøk i Latin-Amerika, der alle land så nær som Brasil nyttar spansk, vart avgjerande i så måte. Men ho måtte vente til 2006 før ho fekk sjansen til å undervise i språket på Tryggheim.

Kirsten og Rannveig er begge fascinerte av faget sitt, og dei har nokså jamstore elevgrupper. Ein kan undrast på om alle elevane er like gripne av faget som lærarane. Først kjem det eit klart "ja, alle!", men etter kvart må dei innrømme at nokon berre er til stades fordi dei må, medan andre heldigvis er genuint interesserte.

Språkfolk trengst

Kva nivå og fag Tryggheim tilbyr kvart år, kjem an på etterspurnaden. Det er også mogleg å velje språkfag utover det obligatoriske, men dei siste par åra har det ikkje vore slike kurs fordi elevane ikkje har fått ekstrapoeng for det. Men frå hausten vert heldigvis dette endra, fortel språklærarane, og satsar på at ekstrapoenga vil motiver til meir språk. For, føyer dei til, næringslivet treng språkfolk i ei stadig meir globalisert verd.

Ønskjer turar

- Akkurat no har vi ikkje turar, men tidlegare hadde vi tyske elevar på besøk og reiste sjølv. Vi håpar vi snart får til språkturar igjen.

Begge understrekar at dei har kjempegilde elevar og at dei trivst storleg med faget. Kan ein lærar ha det betre?

Bjørg Topnes

Det er fornøyde elever og mange aktiviteter i Randis franskimer. Fra venstre Hilde, Frida, Randi og Eskil.

"Å, snakk litt

"Bonjour" og andre franske ord flyg gjennom lufta når eg opnar døra til grupperommet på Solheim. Der sit Randi Winger Dahl og dei tre franskelevane Hilde Harbo, Frida Bekkelund og Eskil Tho, som alle går i andre klasse.

- Det er jo slett ikkje vanleg med så små grupper, så dette er luksus, meiner Randi og er glad for at skulen har lagt til rette for denne vesle gruppa. Alternativt måtte dei vore privatistar.

Desse tre er veldig gode på den franske uttalen, fortel ho vidare. Eskil forklarer at kan du uttalereglane, kan du faktisk lese opp ein heil tekst utan å forstå innhaldet. Franskmenne trekker mykje saman, og får åndenød om det blir stopp mellom to ord, påstår Randi. Dei les for meg og demonstrerer kor flytande det skal gli.

Utfordrande, men fint

- Det er eit utfordrande, men fint språk og greit å kunne, meiner Frida. Eskil har tenkt å ta utdanning i utlandet og trur han kjem til å bruke språket då. Dessutan treng ein det på reise. Fransk vert jo brukt over heile verda, blant anna i Canada og i fleire afrikanske land, held han fram.

- Medelevar synest det er så fint med fransk. "Å, snakk litt fransk, då", seier dei. Då kan eg "briefe" litt, fortel Frida, og avslører at det er ganske lett å lure folk også. Ein legg berre trykket på siste staving i orda. Fleire remser norske ord med fransk trykk kjem trillande.

Lite fransk på Jæren

Franskgruppa i år består altså av tre meir eller mindre langvegsfarande elevar. Sør for Bryne er det få eller ingen tilbod om fransk på ungdomsskulane, og då vert det lite fransk på Tryggheim vidaregåande også. Tilboden går berre til dei som har

Språkglede

fransk, då!"

hatt begynnaropplæringa på ungdomsskulen. Årets tre elevar har i tillegg hatt fransk på vg1, og dermed rett til faget då dei kom til Tryggheim i andre klasse. Dessutan kom tilbodet om spansk då desse begynte på ungdomsskulen i 2006. Det vart svært populært, og dermed hamna fransk litt i bakevja. No vonar dei at det kan bli ei større gruppe med fransk til neste år, og fortel om rimeleg stor interesse på Åpen Dag då 10.-klassingar frå distriktet var på besøk.

Øve, øve jevnt og trutt

- Timane er som alle andre, seier Eskil. Det meste går jo på fransk, men ikkje grammatikken. Den blir forkart på norsk. I slutten av timane arbeider vi med grammatikk og andre oppgåver på internett, og i starten les vi og gjennomgår franske tekstar. Og så prøver vi å snakke fransk.
Men det er visst ingen snarveg til dette språket heller, for Eskil påstår at dei berre må øve og øve og jobbe med det, og samanliknar det med å lære nynorsk: Ein må lære nye ord og pugge bøyingsformer. Hilde håpar dei får praktisere språket framover så dei ikkje gløymer det. Ho har forsøkt å lese ei heller tjukk bok, og synest det var ei utfordring på grunn av alle verbitidene. Samtidig er det berre å prøve og feile, for det er det ein lærer av.

- Det finaste språket

Kva likar franskklærar Randi, som også underviser i engelsk, best med dette språket?
- Det er det finaste språket, innrømmer ho og ser for seg alle dei skuffa engelskelevane sine. Fransk er eit musikalsk språk som det er kjekt å undervise i. Eg er glad i den franske kulturen og har budd både i Frankrike og Canada. Dessutan er det mange fine songar – eg skulle ønske vi hadde eit piano her på grupperommet!

Bjørg Topnes

Tonny, Magdalena, Magnhild og Beate trur dei får bruk for språk også etter tida på skolen.

Fire blide, lattermilde, ivrige og trivelege andreklassejenter kjem rett frå tysk- og spanskundervisninga til ein liten samtale i kantina ein tysdagsmorgen. Tonny Waldeland og Beate Håland har valt tysk, medan Magnhild Rugland og Magdalena Bø har spansk.

Jentene hadde ulike grunnar til språkvalet sitt på ungdomsskulen. Jærbuen Tonny fekk starta med tysk alt i 7. klasse, og hadde ikkje noko reelt val. Beate valde tysk fordi ho trudde ho kunne få hjelp til det heime, men dei hugsa ikkje så mykje likevel. Dessutan synest ho at tysk kling ganske likt norsk og at orda er ganske lette å forstå, og ho har nokre tyske slektingar langt uti.

Magdalena syntest spansk verka veldig kjekt. For henne var det eit aktuelt fag fordi folk flest reiser meir, og det vart berre naturleg å velje spansk. Magnhild er einig.

Tyske bilmerke

- Overgangen frå ungdomsskulen var litt vanskelig, men no kjenner vi læraren, og då går det mykje betre. Vi har lært enormt mykje meir på vidaregåande, både gloser og detaljar i grammatikken. Dessutan snakkar vi ikkje noko særleg norsk i timane her, seier Magnhild. Tonny fortel at i det siste har dei fått velje tema og sjølv bestemme meir av innhaldet. Ein dag las dei blant anna på tysk om eit bilmerke og framførte for klassen etterpå.
- Det er kjekt å jobbe med emne som ikkje

står i boka også, meiner både Beate og Tonny. Men tysk grammatikk og kasus må vi rett og slett berre setje oss ned og pugge, seier dei og ser ikkje ut til å vere så veldig leie for det.

Lærarskryt

- Læraren vår, Kirsten Gausland, hadde andakt på tysk i dag også. Det er spennande og gir ein heilt annan input enn det vanlege fagstoffet, synest Beate og fortel at ho ofte viser korte filmar eller songar og fortel historiar, noko jentene synest er veldig flott.

- Spanskklærar Kjell Aage Nielsen er veldig engasjert og motiverande, han også, og han dramatiserer gjerne med heile kroppen for å få fram poenga sine. Vi forstår og hugsar veldig godt, meiner Magdalena og Magnhild.

Alle roser den varierte undervisninga og synest sitt språk er gildt. Spanskelevane såg film i dag, har tidlegare laga spansk mat, og dei les og samtaler på spansk. Tonny trekkjer fram ein tysk rap dei såg om Goethe – den var morosam.

Får bruk for språk

Magnhild meiner det er vanskeleg å forstå kva ein spajol seier. I tillegg er rekkefølge på orda heilt annleis. Men Magdalena skyt inn at den enkle grammatikken er ein god grunn til å velje spansk likevel.

- Å vere i utlandet der språket vert brukt, er motivasjon nok til å lære det, avsluttar Magdalena, før alle i munnen på kvarandre påstår at dei kjem til å nytte språket seinare også.

Bjørg Topnes

Tryggheimbasaren

Tryggheimbasaren 2011 er ferdig. Vi er både takk-nemlige og godt fornøyde. På basarkveldene var det god forkynelse og bra med folk. Spesielt mange kom lørdag, da det også var foreldredag på skolen. I år ble det solgt hovedlodd for kr 500.000,- og kveldslodd for litt over kr 80.000. Dette er flott, og vi vil få si hjertelig takk til både selgere og kjøpere. Hovedbasaren var i år utvidet med kr 50.000,- til kr 500.000,- og alt ble solgt.

Tidligere var det fire basarkvelder. To lørdager, og onsdag og torsdag i uken. Det høres jo veldig ut, men mange kom, og mye fikk de inn. I 1999 kom det ved disse fire basarkveldene inn litt mer i kroner enn det nå kom inn i 2011, og for 12 år siden nådde en summer adskillig høyere enn i dag! Men det hadde nok ikke vært lett i dag å samle folk på fire basarkvelder i løpet av en god uke.

Rektor minnet på lørdagsbasaren om at det er viktig for skolen å pleie kontakten med "røttene" - med misjonsfolket og andre venner av skolen. Alt i alt er det veldig mange som er involvert for å få Tryggheimbasaren til å fungere. Over hundre elever har solgt lodd nå i år. Ellers blir det sendt mange lodd ut til misjonslag og kontaktpersoner. Vi sender til omlag 70 misjonslag. Av de 120 kontaktpersonene bor de fleste i Rogaland, men vi sender også til en del rundt ellers i Norge. Hvor mye hver enkelt selger er svært varierende, men det misjonslaget som solgte mest, solgte over 100 loddbøker.

Antall personer som har kjøpt lodd har vi ikke oversikt over, men mange er det – det er i alle fall sikert! I tillegg er mange ansatte på Tryggheim med på ulike måter med hjelp og støtte. Tryggheimbasaren har sin historie fra folkehøgskoletiden, og fremdeles ser vi at basaren fyller en viktig rolle ved skolen.

Finn-Widar Knutzen

Trekningsliste Tryggheimbasaren 2011

Nr	Gevinst	Loddnr	Vinner
1	Gavekort møbler fra Bohus	17931	Bjarte Ydstebø, 4070 Randaberg
2	Gavekort SI-Reiser	5987	Christoffer Sørensen, 4021 Stavanger
3	Bærbar PC med tilbehør	16159	Helga og Henning Bø, 4021 Stavanger
4	El.varer fra Expert	20975	Josef Dalane, 4137 Årdal
5	Sykkel, DBS Intruder	16181	Gudny Nilsen, 4020 Stavanger
6	Høytrykksvasker	20575	Anne Norunn og Kristen Helgøy, 4167 Helgøy
7	Hardangerbestikk til 12	22964	Grete og Erling Frafjord, 4330 Ålgård
8	Gavekort, Fargerike Halvorsen	19056	Reidun Hagetø Gard, 4163 Talgje
9	Åtte tallerker / krus	3277	Torbjørg og Nils Stigholmen, 4029 Stavanger
10	Maleri av Odd Dubland	16624	Liv Kalstø, 4323 Sandnes
11	Våtdrakt m/sko	11068	Julianne og Lars Rugland, 4362 Vigrestad
12	Våtdrakt m/sko	1520	Fam. Leif Seldal, 4308 Sandnes
13	Drill, oppladbar med 2 batteri	21712	Torbjørn Vedelsen, 4340 Bryne
14	Brodert bilde	15961	Torbjørn Laland, 4323 Sandnes
15	Gavekort, G-Sport	8453	Aslaug Mugås, 4365 Nærø
16	Brodert bilde	22165	Anna Austbø, 4363 Brusand
17	Putekasse	9469	Fam. Romsdal, 4365 Nærø
18	Trøtraktor	16912	Anne M. og Rolf M. Breivik, 4311 Hommersåk
19	Overnatting for to m/frokost, Byrkjedalstunet	17762	Celine Leikvoll, 4070 Randaberg
20	Pipesett	9178	Fam. Anne Berit Aarsland, 4365 Nærø
21	Verktøysett, Ironside	22428	Gerd Johanne Ånestad, 4340 Bryne
22	Brodert bilde	23164	Alf Birger Gilje, 4335 Dirdal
23	Trampoline	9241	Brit Moi, 4365 Nærø
24	Vase og lysstaker, Rosendal	6659	Jæren Rør, 4365 Nærø
25	Juleduk, brodert	8977	Fam. Arne Ege, 4365 Nærø
26	2 sengesett, sateng	21345	Trygve Vasvik, 4340 Bryne
27	Ildfast form, Villeroy&Boch	5673	Laila Obrestad, 4362 Vigrestad
28	Duk, etiopisk	22030	Brynjulf Auestad, 4340 Bryne

Takk til alle som solgte og kjøpte lodd!

Tryggheimkalender

Mars

7.-11. vinterferie

April

4.-10.: Møteuke/bibeluke

18.-26.: Påskeferie

Juni

10.: Avslutningsfest

Vissste du at...

Kristine Sikveland (AF 08-10) og **Vegard Vigrestad** giftet seg 11. desember

Møyfrid Rørdal (AF 96-99) og **Håkon Heng** (EL93-94) giftet seg 18. desember

Judith Håland (HS/PB 06-09) og **Lars Kristian Haaland** giftet seg 18. desember

Brynhild Kleppe-Opstad (AF 91-94) har vært konduktør i NSB i 14 år, og er sannsynligvis den mest populære av kollegene sine. Så blid og serviceinnstilt er hun at hun regnes som en merkevare for NSB i hovedstadsområdet – noe avisens Vårt Land omtalte i en dobbeltsidig artikkel i desember. Hun kan også skryte av at hun møtte mannen sin i tunnelen mellom stasjonene Skøyen og Nationalteateret!

Vi gratulerer!

Samtidig vil vi minne leserne våre om at dersom dere kjenner noen som bør være med på denne listen, må dere gi oss melding om det. Send en e-post til aaanestad@tryggheim.no eller ring eller skriv til skolen. Vi tar også gjerne med opplysninger om tidligere elever som har begynt i en bestemt stilling, reist ut i misjonstjeneste eller utrettet noe spesielt. Tips oss!

Elevstemne 2011

Elevstemmet blir dette året helga 12. – 14. august. 50- og 60-årsjubilantane startar fredag kveld, resten er velkomne fra laurdag ettermiddag. Avslutning med middag søndag. Merk deg datoene allereie no.

Det blir sendt ut innbyding til alle vi klarer å oppspora.

Hallo 55-åringar!

Takk for sist! Det var koselig å møte hverandre igjen for fem år siden, ikke sant?

Da ble vi enige om at det ikke måtte gå lenger enn fem år til neste gang vi møtes, mens vi ennå er "unge og oppegående." Elevstevneshelgen 2011 blir 12.-14. august. Vi er hjertelig velkommen til Tryggheim denne helgen, og vil få et rom der vi kan samles etter festen lørdag kveld. Kjempefott, hva?

Ja, folkens, sett av denne helgen og begynn å glede dere til å treffes – det gjør vi!

Hilsen Randi og Leif Jan Krogdal, Flekkefjord

Halsne & Middelthon

Byggefirma

www.hmbygg.no

TLF: 959 38 357

Har du valgt riktig bank?

Gjennom samarbeidet i KNIF (Kristen Norges innkjøpsfellesskap) har svært mange kristne organisasjoner valgt Sparebanken Pluss som sin samarbeidspartner.

Vi kan være din personlige lokalbank.....verden rundt.

Våre fordeler er bl.a. konkurransedyktige priser, personlig kontaktperson og rask beslutningsvei.

Ta kontakt på www.sparebankenpluss.no eller telefon 38 17 35 00, så forteller vi mer om hvordan vi kan bli din lokalbank.

Returadresse:
Tryggheimhelsing
Tryggheimveien 13
4365 Nærø

Tryggheim Ungdomsskule

Klare for neste steg

Ungdomsskuleelevarane Brit Helen, Rebekka og Ola vil byta skule frå hausten av. Det er ikkje fordi dei er misnøgde med Tryggheim skular.

Tekst og foto: Knut Reier Indrebø

Det er berre få månader att på grunnskulen for dei tre tiandeklassingane. Etter jul har mykje tankeverksemid gått med på å gjera val i høve dei neste skuleåra, og alle har valt seg vekk frå Tryggheim frå hausten av.

- Det har vore heilt supert å gå på Tryggheim ungdomsskule, det er ikkje det. Det er eit veldig bra miljø her. Eg har berre gått det siste året, og kunne gjerne gått endå fleire, seier Brit Helen Finstad frå Verdalen. Også Nærø-buarane Ola Ege og Rebekka Ree har trivest gjennom tre år på Tryggheim.

- Skulen har eit ekstremt godt miljø, vil eg seia. Her er det heller ikkje noko mas om drikking eller røyking. Og det er gode lærarar, seier Ola.

- Lærarar som bryr seg om oss. Det er det ikkje på alle andre skular, understrekar Rebekka.

Viktig med kristne medelevar

- For meg har det også vore viktig at det er ein kristen skule, med mange kristne med-

elevar. Eg skal på ein av fylket sine skular frå hausten av, og er usikker på om det blir andre kristne i klassen, seier Rebekka.

- Eg har vore usikker på skulevalet heile vegen og forandrar det mange gonger, men no ser det ut til å bli design og håndverk på Gand, held ho fram.

Brit Helen og Ola tenkjer seg begge på internatskular frå hausten av.

- Eg har hørt så mykje bra om Lundeneset, i tillegg til at eg har vore der og veit at det ser greitt ut. Dessutan har skulen eit godt fotballag og ein god bane, seier Ola, som dermed avslører kva ei av hovudinteressene er.

Starta eit nytt liv

Brit Helen er nesten sikker på at det blir Framnes i Hardanger på henne.

- Det blir nok ganske annleis på internatskule, men eg synest ikkje det er noko problem. På ein ny skule kan du få ein ny start og starta eit nytt liv, på ein måte. Ein blir kjend med nye menneske og blir kjend med ein ny stad også, seier ho.

Ola ser først og fremst fram til større fridom.

- Det skal bli godt å koma vekk frå Nærø etter å ha budd her i alle år, til eit nytt miljø og nye folk på Lundeneset. På internatskule slepp eg dessutan unna mor og far. Det

blir mykje nytt. Eg må vaska kleda sjølv, for eksempel ...

Ikkje skummelt

Sjølv om dei tre står framfor store endringar og vil få mykje nytt å forhalsa seg til, ser dei først og fremst fram til å bli ferdige i tiande klasse.

- Eg er litt redd for eksamen, men å byta skule er ikkje skummelt. Eigentleg er det veldig kjekt. Det har vore kjekt på Tryggheim, men eg er litt lei no. Det er så mykje prøvar og lekser, og sjølv om det sikkert held fram slik på vidaregående, kan ein i alle fall velja litt meir av faga sjølv der, seier Rebekka.

Tyggegummi for hjernen

Kva det er som gøymer seg bak ei slik overskrift? Kvifor ynskte Tryggheim ungdomsskule og FAU å setja av ein heil dag med elevane og ein kveld med foreldra med eit slikt tema?

Margunn Serigstad Dahle og Anne Solfrid Brennhovd frå Damaris Norge var i januar to dagar på besøk på Tryggheim ungdomsskule. I løpet av dei dagane fekk både elevar, personalet og foreldra lære av deira kunnskap om norske ungdomar sitt forhold til ulike medium.

Utgangspunktet for dagane var at ein på ungdomsskulen og i FAU er uroa over at ungdommane ukritisk bruker veldig mykje tid på media. Frå forskarhald har det kome fram at ein gjennomsnittsungdom brukar rundt sju timer på media kvar dag. Då er ikkje bruk av mobiltelefon rekna med. Kva gjer dette med ein? Korleis kan og vil dette prega oss?

"Bli rik, opplev mest mogleg"

Margunn og Anne Solfrid fortalte engasjert om kva filmbransjen arbeider med og korleis dette påverkar oss. Film sender ut signal om at utsjänad, pengar og åtferd er viktig for alle. Det blir hevda at filmbransjen vil få fram at identiteten vår blir forma av kva ein skaffar seg, relasjonar til medmenneske og kva opplevelingar ein skaffar seg.

Slik sett blir ofte bodskapen i mediaverda at det er viktig å prestera når andre ser deg. Det er viktig å ta seg godt ut og i tillegg ha det gildt saman med venner. Ein skal ha lov til å gjera kva ein vil, og dermed få dekka alle sine behov: Bli rik, opplev mest mogleg. Bestem sjølv kva som er godt og rett. Det som betyr noko er her og no - og venner. Framtid, fortid, autoritetar og normer har liten verdi.

Skapte i Guds bilet

Tankane og verdiane som er nemnde

Margunn Serigstad Dahle

Anne Solfrid Brennhovd

ovanfor er ikkje det som skulen ynskjer å profilera. Me vil gjerne framheva at haldepunktet for verdien vår ligg i Guds auge. Me har alle ein verdi, ikkje på grunn av det som me er eller har – men på grunn av at me er skapte i Guds bilet.

Det er FAU og skulen sitt ynskje at ein gjennom å ta opp eit slikt tema vil bevisstgjera elevane på kva det er dei tek inn av inntrykk og kva verdiar som ligg bak mange av filmane og seriene. Ynskjet var at ordet i Salomos ordtøke 4,23 skulle kunne vera ei overskrift og eit mål for kvar ein av oss: "Ta vare på hjarta framfor alt du tek vare på, for livet går ut frå det."

Tron-Arild Grødem